

21 Απριλίου: Δευτέρα του Πάσχα - Εορτάζει η Αγία Αλεξάνδρα η Βασίλισσα

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, Δευτέρα της Διακαινησίμου, 21 Απριλίου, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Ιανουαρίου, της [Αγίας Μάρτυρος Αλεξάνδρας της Βασιλίσσης](#), των θεραπόντων αυτής Απολλώ, Ισαακίου και Κοδράτου των Μαρτύρων, καθώς και του Οσίου Αναστασίου του Σιναΐτου.

Η **Αγία Αλεξάνδρα** ήταν σύζυγος του αυτοκράτορα Διοκλητιανού (284 - 305 μ.Χ.), αλλά τους διέκρινε εντελώς διαφορετικός εσωτερικός κόσμος. Η Βασίλισσα διακρινόταν για την ευσπλαχνία και τη φιλανθρωπία της. Το Πανάγιο Πνεύμα τη

φώτισε κατά τη διάρκεια του μαρτυρίου του Τροπαιοφόρου Αγίου Γεωργίου και εκδήλωσε την πίστη της στον Ναζωραίο. Επιδίωξε χωρίς αποτέλεσμα να μεταπείσει τον σύζυγό της να σταματήσει τα βασανιστήρια εναντίον του Γεωργίου και γενικά εναντίον των Χριστιανών. Τότε, ο Διοκλητιανός υπέθεσε ότι η Βασίλισσα κυριεύθηκε από αιφνίδιο οίκτο έναντι των Χριστιανών, της ζήτησε να απομακρυνθεί από τον τόπο του απαίσιου θεάματος. Αμέσως έλαβε θαρραλέα απάντηση ότι τέτοιου είδους σκηνή είναι απάνθρωπη και ανάξια του στέμματος.

Ακολουθώντας, όταν ο αυτοκράτορας με κομπασμό ύβριζε το όνομα του Ιησού Χριστού, τότε η Αλεξάνδρα χωρίς δισταγμό ομολόγησε δημόσια την πίστη της στον Τριαδικό Θεό και ότι καταγγέλλει τους διώκτες των Χριστιανών.

Ενώ ο αυτοκράτορας για λόγους γοήτρου προσπάθησε να δικαιολογήσει τη στάση της Βασίλισσας ως διανοητική διαταραχή, εκείνη διαμαρτυρήθηκε και επανέλαβε την ομολογία πίστεως στο ιερό Ευαγγέλιο.

Απογοητευμένος και εκνευρισμένος ο αυτοκράτορας, αντί να παραδεχθεί την ήττα του, εντονότερα ζητούσε την εξόντωση της Βασίλισσας, ένεκα της απαράδεκτης για τα θέσμια της αυτοκρατορίας συμπεριφοράς της. Τότε, ο Διοκλητιανός διέταξε τη φυλάκισή της.

Η Αλεξάνδρα έγκλειστη προσευχόταν για την Εκκλησία, τους Χριστιανούς, τον σύζυγό της ει δυνατόν να τον φωτίσει ο Θεός να απαλλαγεί από την αλαζονεία και να δει το μέλλον της ανθρωπότητας και την πρόοδο της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, κάτι το οποίο θα πράξει θαρραλέα ο Μέγας Κωνσταντίνος αργότερα.

Έχει επίγνωση της πεποίθησης του αυτοκράτορα συζύγου της ότι είναι θεός επί γης και καμία ανθρώπινη δύναμη δεν μπορούσε να τον μεταπείσει, άλλωστε εκεί στηριζόταν η δημαγωγική δύναμη του έναντι των Ρωμαίων υπηκόων του. Για τον λόγο αυτό προσευχόταν στο έλεος του Πανάγαθου Θεού να συγχωρέσει τις άδικες πράξεις και αποφάσεις του αυτοκράτορα. Ταυτόχρονα μεμφόταν τον εαυτό της και ζητούσε το έλεος του Θεού, για την μέχρι τώρα απαθή στάση της απέναντι στους διωγμούς και τα μαρτύρια των χριστιανών.

Όμως ήρθε το μαρτυρικό της τέλος στη φυλακή δύο ημέρες πριν τη θανάτωση του Μεγαλομάρτυρα Γεωργίου το έτος 303 μ.Χ. Το παράδειγμά της μιμήθηκαν αργότερα και τρεις αφοσιωμένοι εκ των ακολούθων της, οι μάρτυρες Απολλώ, Ισαάκιος και Κοδράτος, οι οποίοι μυήθηκαν στην πίστη από έναν ενάρετο ιερέα και άντεξαν τα επερχόμενα μαρτύρια μέχρι θανάτου.

Δικαιολογημένα η Εκκλησία τους τιμά την ίδια ημέρα μαζί με την Αγία Βασίλισσα

Αλεξάνδρα.

Ιδού τα παραδείγματα που ενισχύουν στη διατήρηση ανόθευτου του εσώτατου κεκρυμμένου θησαυρού που μας κρατά διαχρονικά, ανεξάρτητα από τις σειρήνες της κάθε μοντέρνας εποχής και σε όποιες εξωτερικές κοινωνικές συνθήκες ζούμε μέσα στην πορεία της ανθρώπινης ιστορίας στον κυριολεκτικά μάταιο τούτο βίο.

Χριστός Ανέστη!

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου